σες» Ἀραμπέλλα Ἤβανς μὲ ὑποδέχθηκε μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο :

»—Ἀγαπητέ μου φίλε, μοῦ εἶπε ὁλόχαρη, ἡ γκάφα σας θὰ μοῦ μείνῃ ἀξέχαστη !.. Ἐκάνατε πολὺ καλὰ ποὺ δὲν ἀκολουθήσατε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πατέρα σας. Τὰ μαργαριτάρια μου εἶνε ἀληθινά !... Χτὲς τὸ βράδυ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ τὰ ἐξετάση ὁ κ. Ρόσσεμ, ὁ καλύτερος πραγματογνώμων κοσμημάτων τοῦ Ἀμστερνταμ !...

»Ἡ ταραχή μου ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ καμμιὰ δικαιολογία. Ἔκανα μόνο μιὰ ὑπόκλισι μπροστὰ στὴ βαθύπλουτη χήρα κι' ἔφυγα γιὰ νὰ κρύψω την ντροπή μου...

»Τὴν ἴδια μέρα, μέσα στὸ ἐξπρὲς ποὺ εἴχαμε πάρει γιὰ τὴ Βιέννη, ὁ Χάρτμαν μοῦ ἐξιστοροῦσε πῶς ὁ Κέντρικ Ρόσσεμ εἶχε κλέψει τὸ περιδέραιο τῆς «μίσες» Ἤβανς»...

—Μιὰ στιγμή, Χάλλαμ.... Τὸν διέκοψα. Ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ Ὁλλανδὸς πραγματογνώμων Κέντρικ Ρόσσεμ ;

—Ὁ Χάρτμαν, ὁ βοηθός μου, φίλε μου ! Μοῦ ἀπάντησε ὁ Χάλλαμ Μπάρκλαϋ, καὶ ξέσπασε σ' ἕνα ἠχηρὸ γέλιο. Ἀκόμα λοιπὸν δὲν κατάλαβες πῶς ἔγινε τὸ κόλπο ; Ἡ Νέλλυ Ὄβερ, ἡ ὁποία σινώδευε φυσικὰ τὴν κυρία της στὴν Εὐρώπη, εἶχε φέρει μαζύ της κι' εἶχε παραδώσει στὸ Χάρτμαν τὸ ψεύτικο κολλιὲ τῆς φιλάρεσκης χήρας, ποὺ τὸ εἶχε κλέψει ἀπ' τὸ «μπουντοὰρ» της. Τὴν ὥρα λοιπὸν ποὺ ὁ βοηθός μου, ὁ ὁποῖος εἶχε διαδόσει στὸ ξενοδοχεῖο ὅτι ἦταν Ὁλλανδὸς πραγματογνώμων κοσμημάτων, ἐξήταζε τὰ μαργαριτάρια τῆς «μίσες» Ἀραμπέλλας Ἤβανς, τ' ἄλλαξε ἐπιδέξια μὲ τὰ ψεύτικα κι' ὅταν ἐκείνη ἔφυγε ἀπὸ τὸ διαμέρισμά τον, δὲν ὑποψιαζόταν διόλου ὅτι φοροῦσε στὸ λαιμό της τὴν ἀπομίμησι τοῦ κολλιέ της, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἰδέα ὅτι βρισκότανε στὸ Σίδνεϋ !... Τί λὲς τώρα γι' αὐτὸ τὸ «κόλπο ἀ λ' ἀμερικαίν ;» Δὲν ἦταν μιὰ πρώτης τάξεως ἐπιτυχία ;....

Ὁμολογῶ ὅτι αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ Χάλλαμ Μπάρκλαϋ μ' ἔκανε νὰ τὸν θαυμάσω. Ἡ περιπέτειά του μὲ τὴν βαθύπλουτη Αὐστραλὴ κι' ἡ κλοπὴ τῶν 113 μαργαριταριῶν της, εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπιδέξια κατορθώματά του.

ΚΛΩΝΤ ΒΕΝΣΕΛ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΥΡΙΕΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ

Τὸ νερὸ τῆς ἀμμωνίας δὲν ὑποβοηθεῖ βέβαια τὴν ἀνάπτυξι τῶν μαλλιῶν, περιορίζει ὅμως προσωρινῶς τὴν τριχόπτωσι καὶ ἰδίως ὅταν αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ νευραλγίες ἢ πυρετούς. Καθαρίζει ἐπίσης τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπὸ τὸν ἱδρῶτα καὶ τὴ σκόνη.

Ἡ κίνα, διαλυμένη μέσα σὲ οἰνόπνευμα, εἶνε μοναδικὴ κατὰ τῆς τριχοπτώσεως, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κρυολόγημα τοῦ κεφαλιοῦ, λόγῳ παραμονῆς στὸ ὕπαιθρο κατὰ τὶς νυχτερινὲς ὧρες κοντὰ σὲ παραλίες ἢ σὲ ὄχθες λιμνῶν, ὅπου ὑπάρχει ὑγρασία.

Ἐπίσης τὸ ἀφέψημα καρυοφύλλων εἶνε ἐξαίρετο τονωτικὸ τοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς, ὅταν εἶνε ἀσθενικὸ ἐκ φύσεως ἢ λόγῳ μακροχρονίου ἀσθενείας.

Ἡ διάφορες ἀλοιφές, ποὺ ἔχουν βάσι τὸ μυαλὸ τοῦ βωδιοῦ ἢ τὸ λίπος τῆς ἀρκούδας, τρέφουν τὶς ρίζες τῶν τριχῶν καὶ ὑποβοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξί τους. Τὶς ἀλοιφὲς ὅμως αὐτὲς πρέπει νὰ τὶς μεταχειρίζωνται κυρίως οἱ μελαχροινοί, οἱ νευρικοὶ κι' ὅσοι ἔχουν ξηρὸ δέρμα.

Τὰ στυπτικὸ ὕδατα, ὅπως τὸ «ἀγγλικὸ νερό», τὸ «ἐκχείλισμα κανθαρίδων» καὶ ἡ διάφορες φυτικὲς οὐσίες, ὑποβοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξι καὶ στερέωσι τῶν τριχῶν, συνιστῶνται ὅμως εἰδικῶς στὶς λυμφατικὲς φύσεις καὶ στοὺς ξανθούς, τῶν ὁποίων τὸ δέρμα ἔχει ἀνάγκη τεχνητοῦ ἐρεθισμοῦ.

Τὸ ἁλάτι καὶ τὸ σαπουνὶ εἶνε ἐξαίρετα κατευναστικὰ κατὰ τοῦ κνισμοῦ, τοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ τῆς πιτυριάσεως τοῦ δέρματος.

Θαυμάσιο ὑγρὸ γιὰ ὑγιεινὸ «λοσιὸν» τῶν μαλλιῶν εἶνε καὶ ἡ μπύρα, μὲ λίγες σταγόνες ροῦμι μέσα, καὶ τὸ ζεστὸ νερό, μέσα στὸ ὁποῖο θὰ ἔχετε ρίξει λίγη στάχτη καὶ ἀρκετὸ χυμὸ λεμονιοῦ. Ἡ τελευταία αὐτὴ συνταγὴ χρησιμοποιεῖται εὐρύτατα ἀπὸ τὶς Ἰαπωνίδες, ἡ ὁποῖες φημίζονται γιὰ τὰ πλούσια καὶ στιλπνὰ μαλλιά τους.

Πρέπει τέλος νὰ ξέρετε ὅτι ἡ δυσπεψία εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες αἰτίες τῆς τριχοπτώσεως καὶ τέλος τῆς φαλακρότητος. Ὅταν ἰδῆτε πάντως ὅτι ἀρχίζουν νὰ σᾶς πέφτουν τὰ μαλλιά, πρέπει νὰ συνηθίσετε νὰ τρίβετε μὲ τὰ δάχτυλά σας τὸ τριχωτὸ δέρμα, ἐρεθίζοντας ἔτσι τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα, γιὰ νὰ προμηθεύσουν περισσότερο αἷμα στὶς ρίζες τῶν τριχῶν καὶ νὰ τὶς δυναμώσουν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Ἡ ἰδιοφυΐα καλλιεργεῖται καλύτερα στὴ μόνωσι, ὁ χαρακτῆρας ὅμως σφυρηλατεῖται μέσα στὴν τρικυμιώδη θάλασσα τῆς ζωῆς.

—Ἡ σκιὰ τῆς δυστυχίας εἶνε κατὰ κανόνα πιὸ μελανὴ κι' ἀπ' αὐτὴ τὴ δυστυχία.

—Ὁ Θεὸς δίνει τὴν τροφὴ σὲ κάθε πουλί, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὴ ρίχνει καὶ μέσα στὴ φωλιά !

ΜΙΚΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΙ

(Τοῦ ΓΑΒΡΙΗΛ ΒΟΛΛΑΝ)

Πάνω στὸν καλοστρωμένο δρόμο τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε, μουγκρίζοντας σὰν ζῶο, μὲ τὴν ταχύτητα ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ δώσῃ στοὺς ἐπιβάτες τὸν ἔλαφρὸν ἐκείνον ἴλιγγο, ποὺ μοιάζει σὰν τὴν εὐχάριστη καὶ γεμάτη κέφι ζάλη, ποὺ φέρνουν διὸ ποτήρια σαμπάνια.

—Τί ὡραία ποὺ εἶνε ! Εἶπε ἡ κ. Ναρέλ, κυττῶντας μ' ἐρωτικὴ τρυφερότητα τὸν ἄντρα της.

Ἐκεῖνος, προσεκτικός, ψύχραιμος, διηθεῦνε τὸ αὐτοκίνητο μὲ ἀκρίβεια καὶ ἀσφάλεια μοναδική.

Ἦταν ἕνα ζευγάρι ταιριασμένο. Ἐκείνη, ὡραία, γλυκειά, χαριτωμένη. Ἐκεῖνος, εὐγενικός, περιποιητικός. Ἦσαν εὐτυχισμένοι καὶ ἡ ζωή τους ἐκυλοῦσεν εὐχάριστη καὶ ἤρεμη, σὰν τὸν καλοστρωμένο, ἴσιο δρόμο, πάνω στὸν ὁποῖο ἔφευγε τὸ αὐτοκίνητο, τὴν ἡλιόλουστη αὐτὴ μέρα.

Ἡ δουλειές τοῦ κ. Ναρέλ πήγαιναν καλά. Ἀπόδειξις τὸ ἰδιόκτητο αὐτοκίνητό τους. Μικρὸ ἐπίσης ἦταν καὶ τὸ ἐξοχικὸ σπιτάκι τους, στὸ ὁποῖο πήγαιναν τώρα, συγυρισμένο, περιποιημένο, φωτεινό, ἄνετο, καλοεπιπλωμένο — σωστὴ ἐρωτικὴ φωλίτσα...

Καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε στὸν ἴσιο, καλοστρωμένο καὶ ἡλιοφώτιστο δρόμο, φέροντας μακρυά, στὴν ἐξοχή, τὸ ταιριασμένο ζευγάρι καὶ τὴν εὐτυχία του... Ἄξαφνα.....

—Ἔχεις τὸ διαμάντι στὴν τσέπη σου ; Ρώτησε ἡ κ. Ναρὲλ τὸν ἄντρα της. Πρόσεξε μὴν τὸ χάσης.

—Τὸ διαμάντι ; Ποιὸ διαμάντι ; Ἀπάντησε ὁ κ. Ναρέλ.

—Τὸ ξέχασες κιόλας ; Τὸ διαμαντένιο δαχτυλίδι, ποὺ σοῦδωσα νὰ μοῦ φυλάξῃς...

—Ἐμένα μοῦδωσες δαχτυλίδι νὰ φυλάξω ; Μὰ δὲν εἶμαι ξεχασμένος ἐγώ....

—Δὲν θυμᾶσα ! Ἔτσι κάνεις πάντα, τῶχεις σύστημα.... Εἶπε νευριασμένη λίγο ἡ κ. Ναρέλ.

—Δὲν φταῖς ἐσύ, φταίω ἐγὼ ποὺ συζητῶ ! Ἀπάντησε στὸν ἴδιο τόνο ὁ ἄντρας της.

Ἡ συζήτησις γινότανε ζωηρότερη.

—Πέτρο, μὴν παίρνῃς αὐτὸ τὸ ὕφος τοῦ ἀδικημένου. Θυμοῦμαι καλά. Τὴν ὥρα ποὺ φεύγαμε σοῦδωσα τὸ δαχτυλίδι μου νὰ μοῦ τὸ φυλάξῃς. Θυμοῦμαι ἀκόμα καὶ τὴ χειρονομία σου, ποὺ τῶβαλες στὴ δεξιά σου τσέπη...

—Γιὰ νὰ ἰδοῦμε !... Εἶπε βαρυεστισμένος ἀπὸ τὴ συζήτησι κι' ἴσως κλονισμένος στὴν πεποίθησί του ὁ κ. Ναρέλ.

Ἐσταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο καὶ κατέβηκαν καὶ οἱ δυὸ κάτω. Ὁ κ. Ναρὲλ ἐψάχτηκε μὲ προσοχή. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴ σιγαροθήκη του, τὴν πίπα του, διάφορες σημειώσεις, ἕνα κλειδί....

—Ὦ ! τῶβαλες μαζὺ μ' ὅλα αὐτὰ τὰ παλιοπράγματα !... Ἕνα δαχτυλίδι τετοιας ἀξίας ! Εἶπεν ἡ κ. Ναρέλ.

Ὁ κ. Ναρὲλ δὲν καταδέχτηκε ν' ἀπαντήσῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στὴν τσέπη του δὲν βρέθηκε τίποτα.

—Μήπως εἶνε τρύπια ἡ τσέπη σου ; ρώτησε ἡ γυναῖκα του.

Ἄλλο ψάξιμο. Ὄχι, δὲν ἦταν τρύπια. Μήπως τῶβαλε στὴν ἀριστερὴ τσέπη ; Κι' ἐκεῖ τίποτα. Ὁ κ. Ναρὲλ ἔψαξε τέλος ὅλες του τὶς τσέπες, μὰ τίποτα, τίποτα !....

—Τῶχασες, ἁπλουστατα !... Ἐφώναξεν ἡ κ. Ναρέλ.

—Αἴ, μὰ δὲν ὑποφέρεσα !.... Ἐξέσπασεν ὁ κ. Ναρέλ. Δὲν εἶνε νὰ συζητῆ κανένας μὲ σένα !....

—Ὦ ! ἀχάριστε ! Εἶπε μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἡ κ. Ναρέλ. Δὲν τῶβγαζα ποτὲ ἀπὸ τὸ χέρι μου, γιατί μοῦ τὸ χάρισες ἐσύ, τὴν ἡμέρα τῶν ἀρραβώνων μας. Τότε ἤσουν λεπτός, εὐγενικός, δὲν ἤσουν ὅπως τώρα !

—Καλά, καλά, δὲν τὸ χωρίζόσουν ποτὲ τὸ δαχτυλίδι σου, μονάχα σήμερα βάλθηκες νὰ τὸ χάσης. Ἄς γυρίσουμε στὸ σπίτι τώρα, νὰ ἰδῆς ποιὸς ἔχει δίκηο.

Κι' ἐγύρισε τὸ αὐτοκίνητο.

Ἦταν ἕνα ἀντρόγυνο ἁρμονικό, ἐρωτευμένο. Μὰ κι' ὁ πιὸ ξάστερος οὐρανὸς ἔχει πάντα μερικὰ συννεφάκια. Ἂν ἦταν στὸ σπίτι, ὁ κ. Ναρὲλ θὰ χτυποῦσε τὸ πόδι στὸ πάτωμα, θἄδινε μιὰ γροθιὰ στὸ τραπέζι, θὰ βροντοῦσε τὶς πόρτες καὶ θὰ ξεθύμαινε. Μὰ μέσα στὸ αὐτοκίνητο, πῶς νὰ ξεσπάσῃ ; Ἀναψε λοιπὸν ὅλη τὴν ταχύτητα τῆς μηχανῆς.

—Πέτρο ! Πέτρο ! Τί κάνεις ; Ἐφώναξε ἡ κ. Ναρέλ.

Μὰ ἦταν ἀργά. Τὸ αὐτοκίνητο, τρέχοντας μὲ ὅλη του τὴν ταχύτητα, ἔπεσε σὲ μιὰ στροφὴ πάνω σ' ἕνα φορτηγό, ποὺ ἐρχότανε ἀπὸ τὴν ἀντίθετη διεύθυνσι.

....

Ἦταν χειμῶνας, ὅταν ξαναγύρισε στὸ σπιτάκι της ἡ κ. Ναρέλ, ὕστερ' ἀπὸ ἕξη μῆνες, ποὺ ἔμεινε πληγωμένη βαρειὰ στὸ νοσοκομεῖο. Ὁ ἄντρας της εἶχε σκοτωθεῖ στὴ σύγκρουσι τοῦ αὐτοκινήτου. Κι' αὐτὴ τώρα ἐγύριζε ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο χήρα, μαυροφορεμένη, θλιμμένη, ἀπελπισμένη !... Μόλις ἔφτασε σπίτι, ἐπῆγεν ἴσια στὴν τουαλέττα της. Καὶ μόλις ἄνοιξε τὸ πρῶτο συρτάρι, ἐλύγισαν τὰ γόνατά της κι' ἔπεσε κάτω, βγάζοντας μιὰ σπαρακτικὴ κραυγή. Μέσα στὸ συρτάρι βρισκόταν τὸ δαχτυλίδι μὲ τὸ διαμάντι, τὸ ὁποῖο ἔλαμπε σὰν δάκρυ, ποὺ δὲν θὰ στεγνώσῃ ποτέ.